

O trémě - vzpomínka Honzy Berana

Vzpomínky č. 15 Vlasty Joškové a č. 32 Jardy Pejčocha vystihují moje duševní rozpoložení, když jsem v roce 1988 jako úplné „ucho“ předstoupil se svým příspěvkem na volné tribuně. Když jsem se rozhlédl po plné místnosti, kde seděli lidé, před kterými jsem měl obrovský respekt, přepadl mě velmi intenzivní pocit, že tam nemám co dělat, že můj příspěvek je zcela banální a na takové fórum nepatří, a chtělo se mi utéct pryč. Nějak jsem to překonal, ale nic víc si ze svého vystoupení už nepamatuji. Byla to však asi zkušenost, kterou jsem musel projít, a dobře mě připravila na podobné situace v budoucnosti, a to nejen u sebe, ale také jak povzbudit někoho jiného. Příměř s hlávkami zelí bych si však nikdy použít nedovolil.